

הלכה למעשה

סאת הגאון סו"ד הרב ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

through *Shomea Keonah*. The *Mishna Berura* rules (6) that one can be *yotze* this way if he understands Hebrew. Of course, one can rely on this for a virus patient to fulfill the *mitzvah* of *Krias Shema*. **Birchas Krias Shema**. The *Ran* (7) brings an explanation from the *Gaonim* that results in the following *halacha*. The praises of *Birchas Krias Shema* are so special that one should say them himself or be *yotze* from a *shaliach tzibur* in no less than a *minyán* of people, where the group makes up for not saying it himself and we apply the rule of *Shomea Keonah*. Based on this, the **RM"A** (8) writes that if there aren't ten people present, no one can be *motzie* another. The **M"b** (9) says that even if the person cannot say it himself (he is ignorant or he has tubes in his mouth), he cannot just listen to another person unless there is a *minyán davening*.

In Conclusion, It seems that one cannot be *motzie* another in *Birchas Krias Shema* in our case. (Next week, we will IY"H discuss *Shemona Esrei* and quote the **Aruch Hashulchan** (594:2) who says that in pressing circumstances, one could be *motzie*, even one on one. However, there is no clear source that this leniency applies to *Birchas Krias Shema*.) The **Biur Halacha** (10) brings two opinions if this *chumra* applies to *Birchas Hashachar* too. This is relevant on *Shavuos* morning when those who have stayed up a whole night are sometimes *yotze Birchas Hashacher* with one individual who slept. It is definitely better to have nine listeners.

בין הריחים – תבלין מדף היומי – יומא דף כ.

The only כהנים that were permitted to participate in the drawing [פייס] to determine who brings the *ketores* became rich, in order to spread the wealth, they wanted as many *kohanim* as possible to get a chance to do the הקברה. The מהר"ל quotes the [י"ד רסה סי יא] **רמ"א** because he is compared to an *aliya*, because he is compared to a מוֹרָבָה & it's as if he's being מקטיר (עייני **בית הלל**) that says that just like we are מקפיד not to give the קטורת to the same כהן twice, so too a father should not use the same *sandek* for 2 of his sons but should rather spread the wealth & give סנדקאות to other people.

The [י"ד מדהו"ק ס' פ] **נוע ביהודה** was asked by someone who couldn't find anyone worthy to be the סנדק of his second son, other than the person he used for his first son, may he be מכבד him again? The נוע ביהודה asks a few questions on the מהר"ל & says that since it is not based on anything in ש"ס, it is only כבוד דרוש & it is not לעיקוב nor is it a מנהג קבוע so he may use him again. Furthermore, he says that we see throughout Poland people are מכבד the *Rav* to be *sandek* for all of their sons & are not *makpid* on this מהר"ל מר.

The *Rav* more than once is because the *Rav* is like the כהן גדול & he was permitted to do any עבודה as many times as he wanted, so this is no proof against 2 different fathers, just like a סנדק never did the קטורת twice! Furthermore, we don't always see that the *sandek* becomes rich. The גר"א concludes that this source must be a **צוותא ר' יהודה החסיד** & is only for his family. The **Steipler zt"l** was known to not turn down a *sandek* for his family. He was asked that based on the מהר"ל why isn't he rich? He answered, "I'm the richest person in the world, did you ever meet my son?"

הוא היה אומר ...

Chacham Rabbeinu Chayim ben Attar zt"l (Ohr HaChayim) would say: The *mitzvah* of *Shemitha* applies in *Eretz Yisroel*. *Hashem*. Who owns the entire universe and everything therein, willingly gave the Land of Israel to us. The land, however, was given to us only 'at *Har Sinai*' as a result of our acceptance of the *Torah*. The more we attach ourselves to the heritage of *Har Sinai*, the stronger our hold on the Holy Land becomes. Conversely, the more we detach ourselves from the heritage of *Har Sinai*, our claim to the land will be challenged. There is no other way to acquire the land other than through *mitzvah* observance!"

A Wise Man would say: "Today, some people expect the door of opportunity to be opened with a remote control!"

<p>Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)</p>	<p>KEEP the power of your T'fila with respectful T'fila – sign!</p>	<p>103,740 approx verifiable signatures 855.400.5164 kvo@shomv.com</p>	<p>מוקדש לעילוי נשמת הקדושים זכ"ל שנפטרו בחיי ישיהם בל"ג בעומר העל"ל ט. בעיה"ק מירון. זנחא נשמתם צרוצות בצירור חז"ים</p>
---	--	--	--

Monsey Edition

בראתי יצר הדע ובראתי לו

תורה תבלין

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

מ"א בעומר – פרק ה' דאבות

שבת קודש פרשת בהר בחוקתי – כ"ו אייר תשפ"א

Shabbos Parshas Behar Bechukosai - May 8, 2021

פלא המנחה עש"ק – 6:31 | הדלקת נרות שבת – 7:42 | זמן קריאת שמע / מ"א – 8:43 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:19
סוף זמן תפילה/הגר"א – 10:30 | שקיעת החמה שבת קודש – 8:01 | מוצש"ק צאת הכוכבים – 8:51 | צאה"כ / לרבינו תם – 9:13

courtesy of myzmannim.com

אחד שיחזרו לא ימצאו בה קורת רוח כמקדם, אולם רש"י מודיענו שלאמיתו של דבר טובה גנו בעוה, ומאת ה' היתה זאת להחזירם אל נחלתם בלא טרדת ועלנו ללמוד מזה הפרט על הכלל כולו, אם זה הכתוב הוא רק צרה לפנים ולשעתה, וברבות הימים אמורה היא להיגלות כטובה, כך כל פרטי התוכחה כולה נראים כרעות לפנים ולשעתם, אולם ברבות הימים יתבררו כל פרטיה לטובות ולנחמות דאם לא כן למה יאמרו שהפלה התורה מקרא אחד לטובה בתוך המקראות המדברות לדיעה? ובנוסף יש להבין אם שעת רוגו עתה למה יכיר כלל שום טובה? אם לא שנאמר כדברינו כי הרוגו אינו כי אם לפנים, אולם אהבתו יתברך לא פסקה מישראל אפילו לרגע כממרא, וכל הקללות אמורים להתהפך לברכות. ואכן דרבה צדיקם בדרות עברו היו מדיים לפרש את פסוקי התוכחה לטובה, ואם כן אף אם נאמר שאין מקרא יצא מדי פשוט, ככל מקום נאמרים עלינו דברי רבי עקיבא שלימד לתלמידיו שכל מה דעביד רחמנא לטב עביד, ובהכרח כלולים בדבריו גם אלו המעשים המפרטים בפרשיות התוכחה, ואף אם הם נראים לפנים כרעות מוטל עלינו לדעת שדחמים גנויים בתוכם. ועל זה אמרנו לפרש כוונת הכתוב (תהלים קו, א) **זחדו לה' כי טוב כי לעולם חסדו**, דהנה גם בעת רעה הלוא יחייבים להודות כשם שמברך על הטובה (ברכות נ"ד), וזאת היא תוכחה שגם דרעה היא טובה, ועל זה אמר **זחדו להדיה'** היינו על בהינת הדחמים, וזאת גם בשעה שעדיין נחשב הוא בעיני בשר לדיין, והטעם **כי טוב** – כי עלינו האמץ שטוב גנוו בה, כי מאת ה' לא תצא הרעות, ואית, הרי בפועל אין הטובה נכרת, לזה משיב הלאה **כי לעולם חסדו** כלומר, הקב"ה הודיע עתידות, אין פגולותיו מחושבים למשם, כלומר כסיבות אל ה'זוהו' בלבד, אלא עושים רושם גם 'לעולם' היינו על הדברים העתידים להתרחש, והוא ית' יודע שבעתיד יתהפכו אלו הרעות לטובה בנסיבות הזמן.

ובאמת כן מפורש בדברי התוספתא (חובא דר"ש במס' פרה פ"ד מ"א) וז"ל 'שהיה רבי יהושע אומר כל הלומד ולא עמל כאיש הוודע ולא קוצר', עכ"ל. דרי שנתלית של לימוד התורה אינו אלא עצם הלימוד, רק העסק והעמילות שעמל לעמוד על עומק ואמיתת הדברים, ומי שלומד ואינו עמל, הרי הוא כמו הוודע ואינו קוצר! דרי, שאין שום תכלית כלל וכלל מצד עצם הלימוד בלא עמילות, דנחשב כוודע בלי קצרה – הרי מבואר הפירות של הלימוד, הוא אף ורק עם העסק והעמילות, ובלי עמילות בתורה, הסוד בעיקר לימוד התורה. דברים נוראים!

מדגלא בפומיה **דמרד הנדול הצדיק ר' אליהו מאד סודצקן זצוקלה"ה** [מדברי המפרשים] לכאר מה שאמריו וז"ל (מגילה ג, ב) 'ואמר רבי יצחק, אם יאמר לך אדם יגעתי ולא מצאתי – אל תאמן, לא יגעתי ומצאתי – אל תאמן, יגעתי ומצאתי – תאמן', ע"כ. וביאר, שהטעם שיגעתי ומצאתי תאמן 'שיגעה עצמה היא המציאות', שוהו התכלית בלימוד התורה, רק עצם העמילות, ולא עצם הידיעת התורה. ואם אחד עמל בתורה ולא זכה לעמוד על אמיתתן של הדברים, הרי קיום 'בחוקתי שתלכו', שהרי הוא עמל בתורה. ומרד לא רק דובר בענין עמילות בתורה, רק קיום זה באופן נפלא עד מאוד, שכל ימיו עמל בכל כוחות גופו ונפשו בעמל התורה, ובי"ה שזכיתי לראות ודגמא מזה עמילות בתורה, שוהו מוסר כל כוחות שבנופו להבין סבא אחת של הרשב"א. ומלא נפלא כאמור! אשרי מי שעמלו לימוד התורה ועושה נחת רוח ליוצרו!

טיב התבלין

ההשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישיבים בה ... (כ"ב-לב) פ"ש"י: והשמתי אני את הארץ – זו מדה טובה לישראל שלא ימצאו האויבים נחת רוח בארצם, שתהא שוממה מיושביה. הנה עומדים אנו באמצע תוכחה קשה מנשוא, ולאוד שהכתוב מתנבא על ריבוי הצרות הקשות אם הלילה נסור ממשפטי התורה מודיענו במקרא שלפנינו שבנוסף גם יגרש אותנו הקב"ה מארצינו ה"ו, ומסיים הכתוב ואומר: 'ושממו עליה אויביכם היושיבים בה', והודעת נותנת לפרש גם תיבות אלו לרעה ה"ו, מאחר שהדברים נאמרו בתוך הדברים הקשים כגידן, כשגם לאחריהם מקראות המנבאים על רעת גודלנו באם ה"ו לא נשמור את משפטי ה', ואכן יש שפירש את משמעות הדברים לרעה (ראה רש"ם) וחוקני' שהוא מלשון 'תמחוק', שהאויבים יתמחו ויתפלאו על גזירה קשה זו לגרש את ישראל מארצם ולהנחלים לאחריהם, כי נראה הדבר כאילו הקב"ה המיד את ישראל באומות אחרות ה"ו, ואין לך רעה קשה מזו. אולם לפלא הוא שרש"י ממאן בפידוש זה, ועל אף היותנו עומדים בין תוכחה לתוכחה מפרש את הדברים לטובה, שהקב"ה שיגיה שלא ימצאו האויבים נחת בארץ ישראל, וכתוצאה מכך תהיה הארץ שוממה מיושביה, וזאת כדי שלאוד זמן כשישובו בני ישראל לצורם ישיש שוב הקב"ה להטיב עם ישראל ולהעלותם שוב ארצה, ואז לא יצטרכו ישראל לעמוד על נפשם מול אלו שיתנחלו בנחלתם. אולם מאוד שהדברים נאמרים על עיזן של הסתר פנים יכלים לפרש פשוטו של מקרא לרעה גם לפי רש"י, ולמד שמאוד שהגרים לא ימצאו נחת רוח בארצם תהיה זו נראית כבשורה בלתי טובה לישראל, כי גם אם יקוו עוד לחזור ברבות הימים אל ארצם יודעו בעודם בגלות שנהפכה ארץ פרי למליחה מדעת יושבי בה, וידמו בנפשם שגם

עדותיך אתבונן

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם ... (כ"ב-ג) – בענין עמילות בתורה

א"נה ידועים דברי רש"י: 'אם בחקתי תלכו – שתהיו עמלים בתורה', עכ"ל. וכבר עמדו המפרשים מדוע עמילות בתורה נקרא 'חוק' – שהתורה הקדושה קרא עמילות בתורה בלשון 'בחוקות'.

וביאר **האור החיים הקדוש וז"ל**, 'וטעם שקרא הכתוב עמל התורה חוקה, לצד שיש בה מצוה אפילו ללמוד דברים שלמדם פעמים וג' והם נטועים אצלו, כי הפך ה' בעסק התורה חוקה חקק ותמצא שאמריו ז"ל (קהלת רבה פ"ג) כי לטעם שילמוד האדם תורה בחשק תמיד גורה חכמתו יתברך שיהיה האדם לומד ושוכח', עכ"ל. דרי מבואר מדבריו הקדושים, שהתכלית בלימוד בתורה אינו רק 'לידע התורה' שאילו כן מאוד שכבר ידע התורה מדוע צריך ללמודו יותר ויותר, ורק משום שהתכלית של לימוד התורה הוא 'עצם העמילות', אפילו אם כבר יודע כל התורה כולה מ"מ עדיין יכול לעמל עוד פעם ואינו מגיע אל תכלית, הרי קיום בחוקתי התורה הוא 'חוק', שאם אחד עמל ויגע בתורה ואינו מגיע אל תכלית, הרי קיום בחוקתי תלכו, שאין התכלית בלימוד התורה רק לידע את התורה, רק התכלית הוא העמל ויגיעה שעמל ויגע בתורה.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews • www.clickstonsforshabbos.com • The charity that simply helps families of Melanclim, Agunos and Grushos in Eretz Yisroel at ZTCO expense

מעשה אבות ... סימן לבנים

וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך ... (בה-לה)

The *Torah* commands us to treat our poor and impoverished brethren with dignity and respect. The **Alshich Hakadosh ז"ל** explains that if one sees that his friend or neighbor has become impoverished, he must consider that person as “*your brother*,” literally as your family member, because the whole reason why there are poor people in the world is just so the wealthy can gain merit through them by giving *tzedakah* and supporting them. If not for the poor, these wealthy people would have less *zechusim*. Thus, the *Torah* states: “*You must support him ... so that he shall live.*” In other words, support him while he is still considered “alive” and he has not fallen into total indigence and destitution, when he is considered as if he were dead. The wealth and riches that *Hakadosh Boruch Hu* doles out to those who are fortunate to receive Heavenly bounty are meant to give life to our brothers. That is the purpose of wealth.

A married man who studied in the *yeshivah* in Radin, by the **Chofetz Chaim, R’ Yisroel Meir Hakohen Kagan ז"ל**, was an extremely diligent scholar who suffered from dire poverty. He continued to learn *Torah* but he often had no food to put on his table. This distressed him greatly and every so often, he would turn to the *Chofetz Chaim* and complain about his predicament. “*Rebbi*,” he would say, “why must I be so poor? If only *Hashem* would shower me with wealth, I would give generously to *tzedakah*!” The *Chofetz Chaim* would listen with empathy but did not respond.

Shortly thereafter the man started a small business and was blessed with success. At first, the success was quite modest and he continued to learn in the *yeshivah*. However, in a short period of time, he actually became an extraordinarily wealthy individual. He moved away from Radin and his business flourished. He lived in a large house and and life was good for him. Unfortunately, he forgot all about the promise that he had made to the *Chofetz Chaim* years earlier, and not only did he not give *tzedakah*, but he became a full-fledged miser as well. He developed a terrible reputation that the money-collectors should not even bother coming, since they would get nothing from him for their efforts.

Several years later, the *Chofetz Chaim* happened to visit the wealthy man’s city, and his former *talmid* came out to welcome him. The *Chofetz Chaim* greeted him warmly and asked if he gave charity as he once said he would.

“*Rebbi*,” said the wealthy man, “I have been stricken with the trait of miserliness. It is as if my hand is sealed shut with both lock and bolt, and I am unable to give any *tzedakah* at all. What should I do?”

“I will tell you a *meshal* (parable),” replied the *Chofetz Chaim*. “A farmer from a village approached a storeowner in town and asked to purchase a ruble’s worth of flour. ‘Go ahead and fill your sack with flour,’ the storeowner told the villager.

“When the farmer heard that he could take the flour on his own, he quickly rushed over and took a large sack, which he then filled up with flour. When the sack was totally filled to capacity, he went over to the storeowner and handed him a ruble. The storeowner looked at him and then at the sack filled with fine flour. He shook his head. ‘My friend,’ exclaimed the storeowner in surprise, ‘You have filled up such an enormous sack with flour and yet you pay me only one ruble?’

“But the farmer did not understand the question. ‘Yes, that is correct,’ responded the farmer. ‘I told you I wanted a ruble’s worth of flour, and you told me to fill up my sack. So that is what I did. But I still only wish to pay you one ruble.’

“‘True,’ replied the storeowner. ‘I told you to fill up your sack, but when I saw the huge sack that you brought, I figured that you had changed your mind and wished to buy a larger quantity of flour. Many merchants do that as well. As you placed more flour in your sack, the weights on the scale grew heavier and heavier - now the cost is much more than one ruble.’”

The *Chofetz Chaim* looked at his *talmid* and shook his head sadly. “What did you expect?” concluded the *Tzaddik*. “Did you really think that you could amass hordes of wealth and ‘fill up your sack’ to the top, and your *yetzer hara* - which persuades you to close your hand to the needy - would remain exactly as it was when you were poor?”

ה' עין ומעין ומנוסר ביום צרה ... (ירמי' מז-יג)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTARAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

תורת הצבי על הפטרות

This week, the terrifying *tochachah* (biblical rebuke) is read, and *Chazal* chose a prophecy from *Yirmiyahu HaNavi* which correctly corresponds to it while also ending with positivity. The *Navi* begins by stating “ה' עני ומעני” – “*Hashem, my strength and my stronghold*,” and while this is a wonderful expression of how *Hashem* cares for *Bnei Yisroel*, why did *Yirmiyahu* choose to use a double expression, and what lesson did he wish to impart to *Bnei Yisroel*?

R’ Dovid Feinstein ז"ל (Kol Dodi) explains that by using such language, *Yirmiyahu HaNavi* was highlighting the source of all of *Klal Yisroel*’s strength and security – *Hashem*. For years, secularists have tried to take the divinity out of everything in the world, and they claimed that all of their

successes were attributed to their own strength and ingenuity. However, *Torah* Jews know that none of this is true. Without *Hashem* holding us up every step of the way we would never survive anything, let alone our long and bitter exile.

Following the horrific events in Meron last week, this lesson takes on a greater significance. Though tragic, the 45 *kedoshim* lost their lives in a spirit of *kedusha* while glorifying the life of *Rabban Shimon Bar Yochai* who raised the level of *Torah* in this world to incredible heights, thereby sanctifying *Hashem*’s great name.

So, while security measures should be revisited, it is important to remember that the security of every Jew comes from *Hashem* and not from anywhere else.

וכי תאמרזו מה נאכל בשנה השביעית הז' לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו ... (כה-ב)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

מחשבת הלב

Hashem promises to send an abundance of food during the year of *shmita* enabling the farming folk to have plentiful sustenance for the otherwise trying years. The question is, in *Parshas Bechukosai* the *posuk* says, “ואכלתם לחמכם לשובע” - and **Rashi** explains: one will eat a “*kima*” - a small amount and will feel fully satiated. If so, why was it necessary for such an abundance of produce? I once heard the following answer. The *posuk* in *Parshas Behar* prefaces the *beracha* of abundance with a the following words: “וכי תאמרזו מה נאכל” - “*And if you ask what will we eat ...?*” A person who needs to ask, and is otherwise unsure of his sustenance, requires a promise of plenty. Whereas the one who has full *emunah* in *Hashem*, and doesn’t ask, will be worthy of *beracha* through a very small amount. Which would you choose? The answer is quite obvious.

My *machshava* here is as follows. Throughout life, numerous situations arise that can be difficult and we are faced with myriad challenges. We have two ways of dealing with these issues. Either we could ask *Hashem* why it occurred, or we can trust Him and receive the ultimate *beracha*. The *posuk* says “אם בחקתי תלכו” and then follows with “ונתתי”. Thus, if regarding even the *chukim*, laws that we don’t fully understand, we follow Him blindly, then “ונתתי” - we are *zoche* to all the *berachos*.

In the aftermath of the unfathomable tragedy in Meron last week, let us follow in the ways of *Aharon Hakohen* and maintain a stony silence, not asking why. A father never relishes administering a *potch* to his child, but we must realize that with our limited vision, and inadequate understanding, our singular response is a communal resounding silence. In this *zechus*, we should soon realize the bountiful *beracha* in this week’s *parsha* and finally merit “ואוכלך אתכם קוממיות”.

May *Hakadosh Boruch Hu* send a *nechama* to the affected families and to all of *Klal Yisroel* who are suffering as well!

משל למה הדבר דומה

ההקדיר הבחן אתה בין טוב ובין רע בערבך הבחן בין ידעה ... (כו-יב)

משל: In *Sefer Likutei Dovid*, the following story is told. **Reb Dovid Garfinkel ז"ל** was a farmer who made a living tilling the land. He milked his own cows and collected eggs from his chicken coop. He was an honest and righteous person and the local farms thought very highly of this Jewish farmer.

A fire once broke out on Reb Dovid Garfinkel’s farm, and consumed all of his chickens. Originally Reb Dovid had purchased six thousand chickens, but it was not known exactly how many were still alive at the time of the fire. Fortunately, he had insurance and was advised to quickly make a claim. A neighbor told him that the insurance adjuster might underestimate the number of chickens who remained alive at the time of the fire and thus, he would not be able to collect his fair share. He was therefore advised to declare that originally he had purchased seven thousand

chickens, so that after the adjuster’s estimate, he would be able to collect his entire loss.

Reb Dovid, however, would not hear of this. He told the adjuster that he had purchased six thousand chickens, but had no knowledge of how many were actually lost through the fire. The adjuster made a full comprehensive report and in the end, out of sheer respect for his reputation for honesty and integrity, the insurance company awarded full payment for six thousand chickens, even though they were well aware that some mortality must have occurred before the fire.

משל: *Sefer Vayikrah* concludes with the *parsha* of *Erchin* and instructs us to precisely evaluate the value of a man, woman, child and even animals. We are given exact numbers for each. *Chazal* explain that when one evaluates an item or product, whether for business or personal gain, he must never lie or exaggerate the value. Honesty and integrity is the true value of a righteous individual.

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם ... (כו-ג)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

There are two parts to the living a life of *Torah*. The **Nesivos Shalom** explains that we have the *mitzvos*, the actual laws that teach us what we have to do. We also have the *ruach* of *Torah*, the spirit of the law, which is not always clearly defined. The meaning of “*Tailaichu*” is, “You shall go” which means that *Torah* has a “*mehalech*”, a certain “path” that is considered the “*Torah* way”! Very often people ask, where does it say that in the *Torah*? Where does it say that I can or cannot do this or that? The answer is that although it is not written anywhere, it is a *ruach*, a spirit or sensitivity that we must cultivate inside ourselves so that we do not become people who are just following the letter of the law, while at the same time, completely not going in the “way” of the *Torah*. The way to accomplish this is by asking oneself the question: “Am I doing this to serve *Hashem*, or am I doing this to serve myself and somehow trying to fit *Hashem* into the picture?”

When people are more focused on themselves - their needs, desires and wants - then to truly do *ratzon Hashem*, they are following the *Torah* but not going in it’s WAY. “*Im Bechukosai Taylaichu*” means following the letter of the law and not looking for *heterim* to suit my needs. It means that my comfort is not the most important thing and yes, sometimes I can be uncomfortable in order to do a *mitzvah*. For example, feeling the *aveilus* of the 9 days sometimes comes along with being uncomfortable in order to keep the *halacha* properly. Fitting our materialistic lifestyle into *Torah*, does not always follow the true RUACH of *Torah*. One of the blessings in this *week’s parsha* is “ונתתי גשמיתם בעתם” and, says the *Nesivos Shalom*, this means that if we go in the way of *Torah*, with the true spirit of the law, then automatically our *gashmiyus* will come to us in the right time and place, as well as the right amount. If our mindset and *ruach* will be to do what *Hashem* wants of us, then we fulfill in a complete sense, the precept of “*Bechukosai Taylaichu*”, and we will receive all the blessings that it brings.